

VERÍM V BOHA (2.)

VERÍM V BOHA, OTCA VŠEMOHÚCEHO, STVORITEĽA NEBA I ZEME

Minulú nedeľu sme hovorili o tom, že viera je súhra Božieho daru Pravdy a Lásky a nášho slobodného rozhodnutia odpovedať na tento dar prijatím Pravdy a zároveň odpovedať s Láskou.

Dnes prejdeme k samotnému textu Vyznania viery.

Verím v Boha – Nicejsko-carigradské vyznanie má: **Verím v Jedného Boha.**

Vyznávam, že verím v živú osobu, ktorá ma vysoko preyšuje, v ktorej je žriedlo akéhokoľvek Dobra, Pravdy, Krásy, Slobody, Múdrosti a najmä Lásky.

V dobe vzniku kresťanstva to bolo oddelenie sa od akýchkoľvek náboženstiev, ktoré uctievali mnohé stvorenia ako božstvá – more, slnko, hrom,...

V dnešnej dobe je to môj protest, alebo moje vyjadrenie proti len čisto materialistickému chápaniu sveta. Veď ako môžem veriť v to že nádherný svet, plný zázračného fungovania, poriadku a prirodzených zákonov- ktoré my len objavujeme – vznikol len tak sám od seba, evolúciou bez Boha. Veď ani jednoduchý každodenný obed nevznikne bez niečieho príspevku, bez slobodnej vôle niekoho z nás.

A tvrdiť to o svete by bolo fakt nerozumné. Veď aj prirodzená filozofia obyčajného sedliackeho rozumu nás učí, že niet príčiny bez účinku – v našom ľudovom porekadle: ani lístok sa bez vetra nepohne.

V Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme.

Náš Boh sa postupne zjavoval – nemusíme ho hľadať a domnievať sa aký je.

Starý zákon je plný zjavení Otca.

Abrahámovi sa ukázal ako ten, kto nechce od človeka ľudské obete ako ich prinášali okolité národy bohu Molochovi – svoje deti, zajatcov...

Ukázal sa ako Boh mocný – rozdelil more, ukázal sa ako Boh pokoja a lásky – odpustil Izraelitom a Mojžišovi sa nezjavil vo víchre a vetre, ale vo vánku.

No zjavil sa najmä ako Boh lásky – keď nám zázračným spôsobom dal svojho syna, aby nám úplne ľudsky a jednoducho povedal svoj plán spásy a ukázal svojim životom aj učením cestu do neba.

Rád by som sa dotkol ešte jedného protestu, s ktorým sa ako ľudia často stretávame a boríme: Hovoríme si – ako Boh mohol toto dopustiť, ako toto zlo mohol dovoliť ak je Dobrý, Láskavý, Mocný a hlavne Všemohúci Otec?

Boh Otec nemôže ísť proti sebe. Jeden z najväčších darov, ktoré nám zo svojej prirodzenej plnosti Boha dal, je sloboda a druhý – aby sme nezneužili slobodu – rozum. Ak ale napriek rozumu sa slobodne my alebo naši blízki rozhodnú konať zle, hlúpo, nerozumné a hriechne – Boh akceptuje naše rozhodnutie a snaží sa aj cez dôsledky našich skutkov nás priviesť zasa naspäť do svojej blízkosti. Alebo tieto zlé dôsledky premieňa na dobro sveta, no nie už bez našej osobnej bolesti (Jozef Egyptský).

Verím v Boha Otca, Stvoriteľa neba i zeme.

Inými slovami, verím v obrovskú sopku lásky. Boh Otec a Syn sa od večnosti milujú tak nekonečne veľkou a silnou láskou, že ich vzájomný Dych lásky je živá osoba – Duch Svätý.

Človek je stvorení na obraz Boha. Môžeme si preto tajomstvo Najsvätejšej Trojice pripodobniť obrazu rodiny. Láska muža a ženy môže byť tak silná a vrúcna, že sa stáva túžbou rozdať sa ďalšej osobe – deťom. A Boh Otec mal v sebe takú sopku lásky, že ju neudržal len pre seba v Trojici osôb Otca, Syna a Ducha. Jeho láska vybuchla. Vykypela. Potrebovala sa rozlítať a rozdať – tak svetu duchovnému, ako aj hmotnému. A preto verím, že stvoril nebo i zem a najmä človeka na svoj obraz, lebo mu dal rozum i slobodu a s nimi obrovskú moc zveľadiť, ale i zničiť to, čo pre neho stvoril.

Bože, prosíme Ťa, daj aby sme chodiac po tomto svete, poliach, horách, záhradách, lúkach stále viac za ich krásou vnímali moc a dobrotu Teba ako milujúceho Otca, ale aj svoju obrovskú zodpovednosť za ich užívanie a zveľadovanie. Amen.